

NIE NISZCZYĆ KSIĄŻEK!

KSIĄŻNICA AWIAŃSKA
im. Jedności Narodowej w Ab'Dorst
No.....
ID.....

Wielka wojna o Sarmację

Owego czasu Sarmacja rządził okrutny i bezwzględny król Aleksander. Jego rządy były najokrutniejsze, spośród wszystkich dotychczasowych władców. Aleksander lubił przemoc, więc prawie codziennie ścinał jednego z mieszkańców Grodziska, nawet za najmniejsze przewinienia. Ludność zaczęła bać się swego króla. Wówczas Sarmacja była największym państwem, podległe były mu nawet okoliczne wyspy. Pewnego dnia do Sarmacji przybył nowy dyplomata, Tropicany Hrabia Edgar Szczęsny. Trzeba wspomnieć że Tropicana była wówczas państwem podległym Sarmacji, płacąc regularnie wysoki haracz.

Hrabia postanowił się temu sprzeciwić, po objęciu nowego stanowiska wystosował do króla list, w którym stanowczo zaprotestował, przeciw płaceniu złodziejskiego haraczu na rzecz Sarmacji. Gdy wiadomość dotarła na dwór królewskiego, król nakazał natychmiast sprowadzić hrabiego na dwór. Przez parę godzin toczyła się burzliwa rozmowa, w pewnej chwili król wpadł w taką złość ze chwyciwszy za miecz ściął głowę hrabiemu. Wieści szybko dotarły do króla Tropicalny Karol, ten zaś zażądał wycofania Sarmackich wojsk z Tropicany. Przyrzekł przed swoimi dworzanami, "Nigdy nie być przyjacielem Sarmacji". Wojska zostały wycofane poza, jedną najważniejszą miejscowością mianowicie Solą, która była największym portem wojennym w królestwie, Karol zdawał sobie sprawę że, jeżeli chce zagrozić Sarmacji to musi zdobyć ten port. Przygotowania do oblężenia zaczął 21 maja 1342r, gromadząc olbrzymią armię liczącą ponad 150 tys żołnierzy. Natomiast 12 lipca 1343r, rozpoczął oblężenie Soli. Które trwało osiem miesięcy, które zakończyło się zdobyciem miasta przez Karola!

Wojska Sarmackie pozostawiły w mieście 50 tys największych okrętów wojennych. Wtedy też Karol uzyskał kontrolę nad Tropicaną. W krótkim czasie powiększył swoją armię prawie dwukrotnie. Jego celem w dalszym podboju Sarmacji było zdobycie dwóch kluczowych miast

Krez oraz Prawda. Atak na Krez przypuścił około 1346r, podpływając od strony morza, ale ku jego zaskoczeniu załoga obronna miasta poddała się. A wojska przyłączyły się do niego, następnym celem było miasto Prawda które zaczął się bronić, wtedy Karlo sprowadził z Tropicany, 50 specjalnie szkolonych słoni w walce. Na widok nowej broni Karola, obrona miasta szybko się poddała. W ten sposób Karol osiągnął swój cel. Wysłał informatorów do Grodziska, w celu uzyskania informacji o sytuacji w mieście. Ale ta niebyła za wesoła w mieście panowała panika, Aleksander nie wiedział, co ma robić, więc wysłał Informacje do swojego stryja władcy Diakoni, prosząc o pomoc wojskową. Wkrótce do Grodziska przybyły nowe oddziały wojsk liczących 10 tys żołnierzy. Karol opanował w krótkim czasie połowę Sarmacji. Postanowił w końcu rozprawić się z swoim wrogiem Aleksandrem.

Atak na miasto zaplanował na 30 lipiec 1348r, całą armią podszedł pod mury miasta.

Na początku wysłał posłańca z propozycją pokoju, uznając zwycięstwo Karola. Aleksander był zbyt dumny by przyjąć te warunki, powiedział ze " wojska będę się bronić do ostatniej kropli krwi". Rozpoczęło się oblężenie miasta, które trwało 20 miesięcy.

Karol odciął dostawy wody i jedzenia do miasta. Zatrął jedyne źródło wody w mieście. Codziennie miasto było atakowane przez setki głazów wyrzucanych z katapult. Ale obrońcy nie dawali za wygraną, odpowiadając na każdy atak wojsk. Karol nie mogąc już dłużej czekać

Postanowił sprowadzić swoją tajną broń, a mianowicie wojenne słonie.

Gdy jego broń dotarła na miejsce, rozpoczął się atak na bramę miasta, dla słoni nie było prawie żadnych przeszkód, z bramą poradziły sobie raz, dwa.

Potem do ataku przystąpiła piechota lekka wspierana przez łuczników, następnie dzieła zniszczenia dokonała armia zbrojna. Zabito wszystkich w Grodzisku, Karol rozkazał nie oszczędzać nikogo, po opanowaniu miasta rozpoczęły się poszukiwania Aleksandra, który zbieg podziemnym przejściem. Karol ruszył jego tropem, przez dwa miesiące poszukiwano Aleksandra, który ukrył się w jednej z jaskiń gór Czarnych, ale jego dni były już policzone, Karol dopadł go 1 października 1350 roku, zabijając go. I tak zakończyła się wojna, która pochłonęła tyle ofiar. Karol stał się niekwestionowanym królem Sarmacji, jednocząc ją pod swoimi rządami.. Pod jego rządami miasta Sarmackie, przeżywały swój rozkwit. A król, dożył sędziwej starości, ciesząc się zaufaniem i szacunkiem ludu.

Autor: Marek Lipa-Chojnacki